

VOORJAARSCONCERT

Overijssels Kamerkoor
Dirigent Eugène van Boheemen

over **SCHOONHEID** en de **TROOST**

a capella koorwerken van Arnalds, Baldvinsson, Elgar,
Pärt, Jackson, Shaw, Uusberg, Vaughan Williams, Whitacre
en andere componisten

Zondag 23 maart 2025, Basiliek Raalte, 15:30
Zaterdag 29 maart 2025, Plantagekerk Zwolle, 20:00
Zaterdag 5 april 2025, De Stag, Schiermonnikoog, 20.00

Omslagbeeld: een kunstwerk van Anke Roder,
'Shoreline' 2023.

www.ankeroder.nl

Overijssels Kamerkoor voorjaarsconcert 2025

‘Over schoonheid en de troost’

Welkom bij dit a-capella concert van het Overijssels kamerkoor. “Over schoonheid en de troost “ heb ik het genoemd naar het VPRO interview dat Wim Kayzer had in 2012 met natuurkundigen, filosofen, wetenschappers en musici. Op de vraag: “Waar vind jij in jouw leven als musicus de schoonheid en troost, wat maakt jouw leven de moeite waard?” antwoordt pianist en dirigent Vladimir Ashkenazy: *“Laten we eerder aan 3 noten denken dan aan een complete symfonie”*. Dichter en psychiater Rutger Kopland, een van de andere geïnterviewden stelt het volgende: *“Op het moment dat iemand beweert dat poëzie, muziek en mensen hem niet meer raken, is hij depressief”*. Alle interviews zijn nog op het internet te vinden, een aanrader.

Zorgvuldig uitgezochte teksten vergezeld van zorgvuldig gekozen noten door bekwame componisten, daar gaat u naar luisteren in dit programma. Juist die vakmensen die gedichten selecteren en voor ons componeren zijn voor uitvoerende zangers zo belangrijk. Een gedicht, ontsproten aan het brein van de dichter, met ritme en interpunctie, krijgt vleugels als de componist erdoor geïnspireerd raakt. Ook de dichter staat hier centraal, hij beschrijft, geeft woorden aan de dingen waar we allemaal in ons leven niet omheen kunnen, ook de ongemakkelijke. Daarin zit voor mij die schoonheid en een zekere troost. De wetenschap dat we zelf al zoveel geliefden hebben moeten loslaten met een laatste groet, een laatste aanblik. En dan, in dat mooie pak, die favoriete blouse, gepoetste schoenen, toevertrouwen aan die laatste rustplaats. En daarna? Een beeld waar ik maar moeilijk van los kom. Dan is het goed en kan het troostend zijn om daarover te kunnen lezen en zingen.

Een programma over vergankelijkheid, dood, rouw, duisternis maar ook over liefde, verlangen, schoonheid en troost, door mensen van vlees en bloed die midden in het leven onsterfelijke gedichten schrijven en componeren vanaf de 15e tot de 21e eeuw.

Wij wensen u muzikale ontdekkingen en luisterplezier.

Eugène van Boheemen

Programma

And I heard	Arvo Pärt (1935)
Kvöldvers	Tryggvi M. Baldvinsson (1965)
Sol Justitiae	Alec Roth (1948)
I died for beauty	Raymond Schroyens (1933-2021)
Dzimtenes Ainava (Vokalize)	Jānis Ivanovs (1906-1983)
In Paradisum	Pärt Uusberg (1986)
and the swallow	Caroline Shaw (1982)
Versa est in luctum	Gregoriaans (Frans Jurjaanz, klarinet)
Versa est in luctum	Alonso Lobo (1555-1617)
Plaine de dueil	Josquin des Prés (ca 1450-1521)
Momentary (Vokalize)	Olafur Arnalds (1986)
Rest	Ralph Vaughan Williams (1872-1958)
Love	Edward Elgar (1857-1934)
Water night	Eric Whitacre (1970)
I gaze upon you	Gabriel Jackson (1962)

Toelichting in volgorde van de gezongen werken:

We openen het concert met Arvo Pärt, hij wordt dit jaar 90. De muziek klinkt ook als een opening, een ouverture... het kondigt iets aan.. prachtig hoe de componist de noeste arbeid in repeterende noten weergeeft resulterend in.....rust. In muzikale zin zijn specialiteit. Wij wensen hem nog jaren in gezondheid.

De Belg Raymond Schroyens was organist, klavecijnist en componist. Hij werkte in Amerika samen met de bekende klavecijnist Ralph Kirckpatrick. Hij schreef een paar honderd werken, veel voor zang en koor, maar ook voor orgel en beiaard en was docent aan de Belgische conservatoria. Hier zijn de schoonheid en de waarheid aan het woord in het bijzondere gedicht van Emily Dickinson. *"I died for beauty"* zegt

de vrouw *“and I for truth”* zegt de man. Je hebt schoonheid nagestreefd in je leven of juist waarheid, *“the two are one”*. Het aardse leven is voorbij, je hebt gedaan wat je wilde. Een ogenschijnlijk simpele conclusie en tegelijk zo belangrijk en poëtisch verwoord. De componist laat zich hierin meevoeren: eenvoudige noten die af en toe versmelten, de twee praten nog even door tot het mos hen bedekt. Alec Roth is een Engelse componist die zijn loopbaan begon als wetenschapper en na zijn dertigste begon aan zijn muziekstudie. Hij schreef een paar omvangrijke oratoriumachtige werken. ‘Sol justitiae’ schreef hij in opdracht nadat in 2009 de Latijnse tekst van James Barby (1823-1897), principal van Hatfieldhall (nu: Hatfield college), was herontdekt. Gerechtigheid en waarheid is uiteindelijk waar het om gaat, de componist onderstreept dit: klare taal in klare noten. In dit programma zingen we twee vocalises, dus geen concrete tekst maar ‘slechts’ vocalen. De Letse componist Jānis Ivanovs schrijft boven zijn Vokalize: ‘Landschap van mijn thuisland’. Het verklaart de ietwat weemoedige intervallen en het harmonisch verloop van het werk. Gecomponeerd met een grote kennis van vocale mogelijkheden. Pärt Uusberg (Estland) komt uit een familie van acteurs. Ook deze Pärt acteert en speelde in een aantal films, studeerde compositie en koordirectie en componeerde o.a. voor koor maar ook filmmuziek. Zijn versie van het ‘in paradisum’, slotdeel van het requiem, is een klankidoom dat vanuit de verte klinkt, uiterst zacht en berustend. We komen later in dit programma een vergelijkbaar ‘Paradise’ tegen bij Vaughan Williams.

Caroline Shaw studeerde viool aan Rice en Harvard University. In 2009 sloot ze zich aan bij de revolutionaire vocal group met de geweldige naam: ‘A room full of teeth’, een vocal group die zich niet alleen zou houden aan traditionele klassieke zangtechnieken, ook jodelen, keelzang etc. staat op het repertoire. U heeft het vast weleens gehoord, de ‘partita for 8 voices’. Zo niet, ga het luisteren! Zij kreeg hiervoor in 2013 de ‘Pulitzer muziekprijs’. Shaw schrijft koorwerken maar ook symfonisch werk, strijkkwartetten en werken voor het American contemporary music ensemble. Ze verwerkt ongebruikelijke klanken in haar werk met bloempotten en keramiek en ze verlegt grenzen in het gebruik van het instrumentarium en de zangstem. Toen ik ‘and the swallow’ voor het eerst hoorde, was ik gelijk verkocht – dit moeten we gaan zingen!! 8-stemmig geschreven met fijne compositietechnieken, polyfoon, canonisch in een bijzondere, donkere

klankkleur (Des/Bes min.), tekst afgewisseld met vocalen en neuriën. Gecomponeerd door een creatieve geest met ook weer veel kennis van de mogelijkheden van het koor.

Het 'Versa est in luctum' hoort u in de Gregoriaanse versie op klarinet en het koor zingt de 6-stemmige zetting van de Spaanse componist Alonso Lobo. Alonso werd op 11 jarige leeftijd toegelaten tot het destijds beroemde koor van de kathedraal van Sevilla. Hier werd hij opgeleid tot kapelmeester en componist. Hij bleef in Spanje en was later zelf kapelmeester van Toledo en Sevilla, hij schreef een aantal missen, passies en motetten. Een werk geschreven in een periode van hoog polyfonie, iedere stem vertelt mee aan het verhaal, iedere stem is belangrijk en heeft goed zingbare vocale lijnen.

We weten niet wie het gedicht schreef waarop Josquin in de 15e eeuw het Chanson 'Plaine de dueil' baseerde, maar dat deze tekst leidend is voor de noten kan u niet ontgaan. De trage beweging onderschrijft de droeve tekst van het gedicht. Als het verdriet groter wordt, klinken er ook, heel subtiel meer noten, meer droeve noten. Josquin, afgeleid van het Vlaamse Josken, wordt wel de belangrijkste componist van de Renaissance genoemd. Het is bekend dat hij vanaf 1480 in Italië leefde en werkte, zoals vele Vlamingen. Hij was tijdens zijn leven al een bekende zanger en componist. Tijdens restauratiewerkzaamheden in de Sixtijnse kapel in 1997 vond men op de zangers galerij een oude graffito met de naam Josquin.

Het vakmanschap van de Engelse componisten Edward Elgar en Ralph Vaughan Williams zet je oren op steeltjes. Leest u de gedichten en beluister de noten.... Hoe verrassend is de haast illustratieve koorzetting die op het gedicht lijkt gekneed.

De IJslandse componist Olafur Arnalds begon zijn carrière als drummer in hardcore-punk en metalbands. (o.a. Fighting shite en Celestine). Zijn tegenwoordige werk is meer van het tegenovergestelde en wordt aangeduid als 'eigentijdse klassieke muziek'. Daarnaast experimenteert hij met elektronische en psychedelische muziek en schrijft ook muziek voor films, waaronder de prijswinnende soundtrack voor de televisieserie 'Broadchurch'. Het werk 'Momentary' staat op zijn album 'Remember' uit 2018. Het origineel is instrumentaal; Olafur maakte zelf het koorarrangement voor Voces8. Hierover zegt hij: "*I always thought 'Momentary' could have a life as a choir piece and this arrangement accentuates the feel of the original in a way that feels very natural for me, so mournful. And full of longing, beautiful human*".

Gabriel Jackson is een Engelse componist, hij zegt zelf beïnvloed te zijn door Michael Tippett en Igor Strawinsky maar hij wordt ook geïnspireerd door soul en R&B, dat hoor je terug in 'I gaze upon you': close harmony met een lichte groove. Hij heeft geschreven voor toetsen maar is vooral bekend door zijn vocale werken.

Eric Whitacre componeert in metaforen net als de dichter van wie hij het gedicht koos; je hoort, je ziet, je voelt de woorden samengebond in een kluwen van een, af en toe 14-stemmig, stemmenweefsel. Whitacre speelt met de meerstemmigheid en voert deze op als de tekst daarom vraagt. Een mooi voorbeeld is de tekst '*if you open your eyes*': van 2-stemmig naar 14-stemmig in 6 lettergrepen. Dán kun je in het donker nog wat zien.

And I heard a voice

Ja ma kuulsin hääle taevast
ütlevat: "Kirjuta:
Öndsad on surnud, kes Issandas
surevad nüüdsest peale;
töesti, ütleb Vaim,
nad hingavad oma vaevadest,
sest nende teod lähevad nendega
ühes."
(*Johannese ilmutusraamat 14:13*)

En ik hoorde een stem uit de
hemel zeggen: "Schrijf:
zalig de doden, die in de Heer
sterven van nu af aan;
ja, zegt de Geest,
dat ze mogen uitrusten van hun
moeiten,
want hun werken volgen hun na!"
(*Openbaring 14: 13*)

Kvöldvers

Sólin til fjalla fljótt
fer að sjóndeildarhring.
Tekur að nálgast nótt,
neyðin er allt um kring.
Dimmt er í heimi hér,
hættur er vegurinn.
Ljósið þitt lýsi mér
lifandi Jesú minn.

Avondgebed

Achter de bergen gaat de zon
snel naar de horizon.
De nacht neemt het over,
rondom is het eng.
Duisternis overal,
de weg is gevaarlijk.
Laat uw licht me verlichten
mijn levende Jezus.

Sol Justitiae

Iam noctis adsunt tenebrae;
te autem expectantibus,
in cuius pennis sanitas,
orire sol justitiae.

Tu, vera lux in tenebris
lassatis et errantibus,
iam te desiderantibus
affulge per caliginem.

Sic, in eremo sospites,
tuo muniti numine,
te noctis in silentio,
te consequemur in dies.

Nox tandem cedat lumini
illustraturo condita,
et lotis agni sanguine,
luceat lux perpetua.

Deo patri sit gloria,
eiusque soli filio
cum spiritu paraclito
et nunc et in perpetuum. Amen.

I died for beauty,
but was scarce adjusted
to the tomb,
when one who died for truth
was lain
in an adjoining room.
He questioned softly why I failed?
“For beauty”, I replied
“And I for truth – the two are one,
we brethren are” he said.

And so, as kinsmen met anight,

Als het duister van de nacht
ophanden is, verrijs jij met je
vleugels vol wijsheid
voor wie jou verwachten,
zon van de gerechtigheid.
Jij, waarlijk licht in duisternis,
straal nu door de verduistering
voor de vermoeiden en
verdwaalden
die naar jou verlangen.
Zo, ongedeed in de woestijn,
versterkt door jouw majesteit,
jij in de stilte van de nacht
zullen we je overdag volgen.

Tenslotte wijkt de nacht voor het
licht, komen verborgen zaken aan
het licht en schijnt voor wie
gewassen is met bloed van het
lam het eeuwig licht.
Eer aan de vader,
aan zijn enige zoon
met de trooster geest
nu en in eeuwigheid. Amen.

Ik stierf om schoonheid,
maar nauwelijks gesetteld
in mijn graf
werd iemand, die om waarheid
gestorven was, in een
aangrenzende kamer gelegd.
Hij vroeg netjes waarom het voor
mij was misgegaan. “Om
schoonheid” antwoordde ik “En ik
om waarheid –die twee zijn één,
wij zijn broeders” zei hij.
En zo, als verwanten die elkaar

we talked between the rooms,
until the moss
had reached our lips,
and covered up our names.

Dzimtenes Ainava

In paradisum

deducant te angeli,
in tuo advento suscipiant te
martyres
et perducant te in civitatem
sanctam Jerusalem.
Chorus angelorum te suscipiat
et cum Lazaro, quondam
paupere,
aeternam habeas requiem.

and the swallow (psalm 84)

how beloved is your dwelling
place, o lord of hosts,
my soul yearns, faints,
my heart and my flesh cry
the sparrow found a house
and the swallow her nest,
where she may raise her young.
they pass through the valley of
bakka,
they make it a place of springs;
the autumn rains also cover it with
pools

Versa est in luctum

troffen, spraken wij van kamer tot
kamer, tot het mos
onze lippen bereikte
en onze namen afdekte.

Landschap van mijn thuisland (Vocalise)

Engelen leiden je
naar het paradijs,
als je aankomt nemen de
martelaars je op
en leiden je verder naar de heilige
stad Jeruzalem.
Het engelenkoor neemt je op
en met Lazarus die ooit
zo arm was,
zul je eeuwig rust hebben.

(uit psalm 84)

hoe liefelijk is uw woning, heer
van de hemelse machten, van
verlangen smacht mijn ziel (...)
mijn hart en mijn lijf roepen (...)
zelfs de mus vindt een huis
en de zwaluw een nest
waar zij haar jongen neerlegt (...)
trekken zij door het dal van
dorheid,
het verandert voor hen in een
oase; rijke zegen daalt als regen
neer (...)

Gregoriaans (klarinet)

Versa est in luctum cithara mea
et organum meum
in vocem flentium.
Parce mihi Domine,
nihil enim sunt dies mei.

Mijn lier is in rouw gedompeld
en mijn instrument
in de stem van wie wenen.
Spaar mij Heer,
want mijn dagen zijn niets.
(Job 30:31 en 7:16b)

Plaine de dueil

Plaine de dueil et de mélancolye,
voyant mon mal qui tousiours
multiplie
et qu'en la fin plus ne le puis
porter, contraincte suis pour moy
reconforter, me rendre'à toy,
le surplus de ma vie.

Vol van rouw en melancholie,
ziende mijn ellende die steeds
groter wordt en die ik ten slotte
niet meer kan dragen, ben ik
gedwongen me te versterken,
me aan jou over te geven,
de rest van mijn leven

Momentary

Korte onderbreking (Vocalise)

Rest

O Earth, lie heavily upon her eyes;
seal her sweet eyes
weary of watching, Earth.
Lie close around her;
leave no room for mirth
with its harsh laughter,
nor for sound of sighs,
she hath no questions,
she hath no replies,
hushed in and curtained
with a blessed dearth
of all that irked her
from her hour of birth;

O aarde, lig zwaar op haar ogen;
verzegel haar lieve ogen,
moe van waarnemen, aarde.
Lig nauw om haar heen;
laat geen ruimte voor vrolijkheid
met zijn ruwe lach
en ook niet voor geluid van
zuchten, zij heeft geen vragen,
zij heeft geen antwoorden,
gesust en omhuld met
een zalig gemis van
al wat haar ergerde
vanaf het uur van haar geboorte;

with stillness
that is almost paradise.
Darkness more clear than
noon-day holdeth her,
silence more musical
than any song;
even her very heart
hath ceased to stir:
until the morning of eternity
her rest shall not begin
nor end, but be;
and when she wakes,
she will not think it long.

Love

Like the rosy northern glow
flushing on a moonless night
where the world is level snow,
so thy light.

In my time of outer gloom
thou didst come, a tender lure;
thou, when life was
but a tomb,
beamedst pure.

Thus I looked to heaven again,
yearning up with eager eyes,
as sunflowers after dreary rain
drink the skies.

Oh glow on and brighter glow,
let me ever gaze on thee.
Lest I lose warm hope and so
cease to be.

met stilte
die haast paradijselijk is.
Duisternis helderder dan
mid-dag houdt haar vast,
stilte muzikaler
dan welk lied ook;
zelfs haar hart
is opgehouden met bewegen:
tot de ochtend van de eeuwigheid
zal haar rust beginnen
noch eindigen, maar zijn;
en wanneer ze ontwaakt, zal ze
niet denken dat het lang duurde.

Liefde

Zoals de rozige noordelijke gloed
in een maanloze nacht uitvloeit,
de wereld door sneeuw afgevlakt,
zo is jouw licht.

In mijn tijd van uiterste
somberheid kwam jij, een tere
verlokking; jij, toen leven
niets dan graf was,
straalde zuiver.

Daarom keek ik weer naar de
hemel, met grage ogen
verlangend opwaarts,
zoals zonnebloemen na nare
regen de hemel drinken.

O, gloei door, gloei helderder,
laat me altijd naar je kijken.
Anders verlies ik de warme hoop
en houd op te zijn.

Water night

Night with the eyes of a horse
that trembles in the night,
night with eyes of water
in the field asleep
is in your eyes,
a horse that trembles
is in your eyes
of secret water.
Eyes of shadowwater,
eyes of wellwater,
eyes of dreamwater.
Silence and solitude,
two little animals moon-led
drink in your eyes,
drink in those waters
If you open your eyes,
night opens doors of musk,
the secret kingdom
of the water opens
flowing from the center
of the night.
And if you close your eyes,
a river,
a silent and beautiful current,
fills you from within,
flows forward,
darkens you:
night brings its wetness
to beaches in your soul.

Water nacht (Agua nocturna)

Nacht met de ogen van een paard
dat beeft in de nacht,
nacht met ogen van water
in het veld slapend,
is in jouw ogen,
een paard dat beeft
is in jouw ogen van geheim water.
Ogen van schaduwwater,
ogen van bronwater,
ogen van droomwater.
Stilte en eenzaamheid,
twee diertjes geleid door de maan
drinken in jouw ogen,
drinken in die wateren
Als je je ogen opent,
opent de nacht deuren van muskus,
het geheime koninkrijk
van het water opent en
stroomt midden uit de nacht.
En als je je ogen sluit,
vult een rivier, een stille en mooie
stroom, jou van binnenuit,
stroomt voorwaarts, verduistert je:
nacht brengt zijn vochtigheid
naar stranden in jouw ziel.

La noche de ojos de caballo que tiemblan
en la noche,/ la noche de ojos de agua en
el campo dormido,/ está en tus ojos de
caballo que tiembla,/ está en tus ojos de
agua secreta.
Ojos de agua de sombra,/ ojos de agua
de pozo,/ ojos de agua de sueño./ El
silencio y la soledad,/ como dos
pequeños animales / a quienes guía la
luna, beben en esos ojos,/ beben en esas
aguas./ Si abres los ojos,/ se abre la
noche de puertas de musgo,/ se abre el
reino secreto del agua/ que mana del
centro de la noche./ Y si los cierras,/ un
río, una corriente dulce y silenciosa,/ te
inunda por dentro, avanza, te hace
oscura:/ la noche moja riberas en tu
alma. (*Octavio Paz*)

I gaze upon you

I gaze upon you and
the sun grows large.
Soon it will overwhelm
our day.
Awake with heart,
and colour in your head
to chase away the night's bad
dreams.
Awake that I may follow
where you go
I have a body that waits
to follow you
from the gates of day
to the gates of dusk.
A body to spend with you
a life of love.

Ik staar naar je en
de zon wordt groot.
Hij zal onze dag zometeen
overweldigen.
Word wakker met moed
en kleur in je hoofd
om de boze dromen
van de nacht te verjagen.
Word wakker zodat ik volg
waar jij gaat.
Ik heb een lijf dat klaar is
om je te volgen
van dageraad
tot schemertijd.
Een lijf om met jou
een leven van liefde te leiden.

Eugène van Boheemen

Eugène van Boheemen (1958) is werkzaam als docent 'vrije improvisatie', muziektheorie, ensembleleiding en koordirectie aan het ArtEZ conservatorium in Zwolle. Als koorleider dirigeert hij het Overijssels Kamerkoor, het ArtEZ studentenkoor en zo nu en dan een projectkoor en kleinere ensembles.

Hij werkt als pianist en componist/arrangeur in projecten. Hij geeft workshops door het land met onderwerpen als: nieuwe koormuziek, vocale en instrumentale improvisatie, werkvormen en repetitie-techniek en is als zodanig inzetbaar in workshops op maat. Tevens kun je hem tegenkomen in jury's van concoursen en festivals.

Hij treedt tevens op als pianist en pianist/begeleider of zanger in diverse samenstellingen.

Met zijn Overijssels Kamerkoor wil hij vooral nieuwe muziek uitvoeren, er in ieder geval een belangrijk deel van de concertprogramma's mee verrijken.

Overijssels Kamerkoor

Het Overijssels Kamerkoor (OKK) werd in 1959 als Madrigaalkoor opgericht door Wouter de Rooy, die tevens de eerste dirigent was. Hij werd opgevolgd door Jacques Reuland (destijds directeur van het Zwols Conservatorium) die het koor vele jaren leidde. Sinds 1998 staat het koor onder leiding van Eugène van Boheemen.

Onder het motto 'Een koor met lef en energie!' wordt gestreefd naar kwalitatief hoogwaardige uitvoeringen, waarbij graag origineel en zelden uitgevoerd werk wordt gebracht.

Jaarlijks geeft het Overijssels Kamerkoor een vijftal concerten, in Zwolle en elders in de provincie. Incidenteel treedt het koor op in het buitenland.

Het repertoire omvat veelal a capella koorwerken, maar het koor wordt ook regelmatig begeleid door instrumentalisten, bijvoorbeeld op piano, orgel of door een strijkersensemble.

In 2023 is het 5e lustrum van Eugène bij OKK muzikaal gevierd met mooie programma's en een koorreis naar Zwitserland.

Om het 65-jarig bestaan van OKK alsnog te vieren gaan we begin april een weekend naar Schiermonnikoog.

Op 19 april werkt een groot deel van OKK mee aan de voorstelling 'Requiem voor de onwerkelijkheid' door toneelgroep Silbersee in Academiehuis Grote Kerk van Zwolle.

Verder zijn dit jaar gepland een 'Theodoraconcert' op 26 juni en het eindejaarsprogramma op zondag 7 december en zaterdag 13 december.

De koorleden

Het koor bestaat momenteel uit 10 sopranen, 10 alten, 5 tenoren en 8 bassen.

De leden komen uit Zwolle en wijde omgeving.

Sopranen

Inge Andriesse
Marion Bloemendaal
Lidwien Fabius
Nanja de Jong
Marieke Meijer
Ariane Niemeijer
Joke Nijland
Annette Riemersma
Anneke de Vries
Christl Wassenaar

Tenoren

Jos Bouman
Sander Engels
Kees Riemersma
Edward van't Slot
Rinze de Vries

Alten

Janet Davids-Taen
Jannie Gols
Anke Haaksma
Ariane Houweling
Judith Koedoot
Elly van der Spek
Margrit Vos
Els Westra
Aukelien Wierenga
Tonnie Wieten

Bassen

Wouter Bochanen
Cor Brem
Rijk van Haaften
Frans Jurjaanz
Jacob Koedoot
Henk la Roi
Maas Jan Top
Bastiaan Venhuis

www.overijsselskamerkoor.nl

Wilt u op de hoogte blijven van onze concerten, meld u dan via
bovenstaand webadres aan voor onze nieuwsbrief

-=-

de coöperatieve Rabobank

ondersteunt ons in natura.

-=-